

„A kenyér, amelyet adok, a testem a világ életéért.” JÁNOS 6, 51

LÉLEKHANGOLÓ III.

(AZ 52. NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUSRA)

ELMÉLKEDJ..., JEGYEZD MEG..., VÁLTSD GYAKORLATTÁ!

Gondolj az egész útra, amelyen az Úr, a te Istened negyven éven át vezetett a pusztában, hogy megalázzon, próbára tegyen, megvizsgálja szívedet, vajon megtartod-e majd parancsait vagy sem. Megalázott, és hagyta, hogy éhezzen, aztán mannával táplált, amelyet nem ismertél, és atyáid sem ismertek, hogy megtudd: nemcsak kenyérral él az ember, sokkal inkább azzal él az ember, ami az Úr szájából jön. A kősziklából vizet fakasztott neked, a pusztában pedig mannával táplált, amelyet atyáid sem ismertek, hogy így megalázzon és próbára tegyen, végül azonban jóra fordíthassa sorod.

MTÖRV 8, 2-3. 15B-16A

ALEXANDRE FALGUIÈRE: TARZÍCIUSZ

„Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér. Aki e kenyérből eszik, örökké él. A kenyér, amelyet adok, a testem a világ életéért.” Erre vita támadt a zsidók közt: „Hogy adhatja ez a testét eledelül?” Jézus ezt mondta rá: „Bizony, bizony, mondom nektek: Ha nem eszitek az Emberfia testét, és nem isszátok a véréét, nem lesz élet bennetek. De aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete van, s feltámasztom az utolsó napon. A testem ugyanis valóságos étel, s a vérem valóságos ital. Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, az bennem marad, én meg benne. Engem az élő Atya küldött, s általa élek. Így az is élni fog általam, aki engem eszik. Ez a mennyből alászállott kenyér nem olyan, mint az, amelyet atyáitok ettek és meghaltak. Aki ezt a kenyeret eszi, az örökké él.” J N 6, 5 1 - 5 8

Szent Tarzícusz (†257): vértanú, a ministránsok védőszentje. Valerianus császár keresztényüldözése idején akolitus vagy diákonus volt. Eszerint életkora érett férfikor, ha diákonus, vagy egészen fiatal ember, ha akolitus volt. Szentmise után az Oltáriszentséget vitte betegekhez és börtönben lévőkhöz, amikor az utcán pogányok rátámadtak. Faggatták, hogy mit visz, majd kövekkel és botokkal ütlegelni kezdték és megölték. Miután Tarzícusz meghalt, gyilkosai szétfejtették a szívén összeszorított kezeit, és kibontották ruháját, de az Oltáriszentséget nem találták meg, mert csodálatos módon Tarzícusz szívébe költözött.

Zengjed, nyelv, a dicsőséges
test titkát s a drága vért
melyet hullatván értékes
váltságul az emberért
a föld ura, a felséges
méh gyümölcse nem kímélt.

Egünk küldte, s nekünk szülte
tiszta szűz, szeplőtelen.
Köztünk élt és hinté földre
az Igét, mely jót terem;
s csodás szertartással ülte
búcsúestjét ideleenn.

Mert a végső estebédet
tartván ő és társai,
együtt a törvényes étket
jámborul fogyasztani:
étkül a tucatnyi népnek
önmagát osztotta ki.

És a kenyeret testévé
igézte az Ige-test
s a bor lett Krisztus vérévé:
magyarázni ne keresd!
Hit dolga és igaz szívé,
hogy erősen tartsa ezt.

Azért kell e nagy szentséget
leborulva áldani
és a régi Szövetséget
új ritussal váltani:
pótolják a rest érzéket
a merész hit szárnyai!

Az Atyának és Fiának
légyen áldás, dicsőség,
üdv, hozsanna és imádat,
ujjongások hirdessék!
S aki kettejükből árad,
a Lélek is áldassék!

AQUINÓI SZENT TAMÁS (BABITS MIHÁLY)

Az Egyház hite lényege szerint eucharisztikus hit, és egész különlegesen az Eucharisztia asztaláról táplálkozik. A hit és a szentségek az egyházi élet két egymást kiegészítő összetevője. Az Isten Igéje hirdetése által fölébresztett hit a föl-támadott Úrral való, a szentségekben megvalósuló kegyelmi találkozásból táplálkozik és növekszik: „A hit fejeződik ki a szertartásban, és a szertartás erősíti és bátorítja a hitet.” XVI. BENEDEK PÁPA: SACRAMENTUM CARITATIS

„Az Istent szeretőknek minden a javukra válik.” Ez a jelmondat teljességet be 1957. december 14-én. Mert nem akármilyen gyilkosság, nem valami látszólagos baleset vetett véget az életének. Hanem megadatott neki, hogy az Oltáriszentség vértanúja legyen. Méltán nevezzük őt a magyar Tarzíciusznak. Éjjél körül egy fiatalember zörgetett a plébánián, egy korábbi ministráns. Elmondta, hogy nagybátyja súlyos beteg, sürgősen papot kért. A káplán atya felöltözött, felment a templomba, magához vette a betegek olaját és az Oltáriszentséget. És elindult a közeli falu felé, ahová hívták. De már alig száz méterrel a templomtól megtámadták. Ekkor még elmenekült. Nem visszafordult a plébániára, hanem vitte az Oltáriszentséget a betegnek, pedig a gyilkosok csoportja épp az állítólagos beteg házában várta. Harmincketté késszúrással, brutálisan oltották ki az életét. Magát nem tudta megvédeni, de az Oltáriszentséget megővta a meggyalázástól. Úgy találtak rá, hogy kihűlt bal keze még szorította az Oltáriszentséget tartalmazó táskát a szíve fölött.

ERDŐ PÉTER SZENTBESZÉDÉBŐL BRENNER JÁNOS BOLDOGGÁ AVATÁSI SZENTMISÉJÉN

VÁLASZ ELŐZŐ SZÁMUNK KÉRDÉSÉRE: Az eucharisztia görög szó hálaadást jelent. (Krisztus az utolsó vacsorán „...kezébe vette a kenyeret és hálát adott...”)

A HÓNAP KÉRDÉSE: Milyen esetben lehet egy nap másodszor áldozni anélkül, hogy még egyszer misén vennék részt? *(Válasz a következő számban)*

https://www.youtube.com/watch?v=j-AfI_zGOZ8

Brenner János

<https://www.youtube.com/watch?v=nqvDrDjefc>

Halálra ítélve

Készüljünk mindannyian a 2020-ban sorra kerülő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra! Kérjük vértanú papunk, Brenner János közbenjárását az előkészület idejének minden imájához és munkájához.

